

Ο γέρο-Παναής είχε ένα πρόσωπο γιομάτο καλοσύνη.....

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

Ένα βλέμμα γαλήνιο, γιομάτο καλοσύνη, ένα πρόσωπο παιδικό π' όλο γελά με μια ουράνια μακαριότητα. Και τα λόγια, βγαλμένα απ' τα βάθη της καρδιάς, χύνουν βάλαμο στους πονεμένους, δίνουν ανατολή κι ελπίδα. Αυτοί, όμως, πού τη βρίσκουνε, από πού αντλούν το κουράγιο τους, τώρα πού ή Λύση στέκει μακριά τους; Φύγανε κι αυτοί μαζί με τα κοπάδια των προσφύγων. Ταλαιπωρηθήκανε. Και τώρα βρίσκουν για να ξαποστάσουν ένα συνοικισμό των Αγίων Αναργύρων.

Δύο παππούδες μαζί με την αδελφή τους, την Τρυφωνούν, μια γλυκύτατη γυναίκα, με το μακρύ φουστάνι της Λυσιώτισσας και το μαντήλι στο κεφάλι. Τούς γνοιάζεται, τούς πονά. Ό γέρο - Παναής ήτανε καντηλανάφτης στην Παναγία της Λύσης. Σπίτι του κι οικογένεια του ή εκκλησία της Παναγίας. Της αφιέρωσε τη ζωή του. Τα βράδια μάζευε άντρες και γυναίκες και διάβαζαν το Απόδειπνο και τα συναξάρια της Εκκλησίας. Φύτευε το σπόρο του Ευαγγελίου στις καρδιές των

Λυσιωτών... κι αυτός κυοφορήθηκε και βλάστησε ακμαίος, όλο δροσιά και μύρο.

Ολημερίς ό γέρο-Παναής κάθεται στο μεγάλο δωμάτιο του προσφυγικού του σπιτιού, πού το ' χουνε για καθιστικό και για τούς ξένους. Κάθεται πλάι στο παράθυρο και λιάζεται- απολαμβάνει το δώρο τούτο της θείας μεγαλοψυχίας κι αναπολεί τον ηλιακό του στη Λύση με τις καμάρες... κείνα τα χρόνια τα γελαστά.

Κοντά του ό αδελφός του, ό γέρο-Βασίλης. Χαρακτηριστικός τύπος της υπαίθρου μας: γραφικότατος, με το μουστάκι του και τη βράκα που κι οι δύο τους δεν την αποχωρίζονται. Κι οι δύο, αποφάσισαν σαν ήταν νέοι να μείνουν άγαμοι και να υπηρετήσουν το Θεό μέσα στον κόσμο. Ό καθένας προσφέρει από τη θέση του. Δέ θέλησαν να βάλουν Το «σχήμα». Θέλησαν να μείνουν λαϊκοί, κοσμοκαλόγεροι. Έχουν κάνει τις υποθήκες του Κυρίου τρόπο ζωής. Ή θυμοσοφία τους, ή πείρα τους και ή μακροχρόνια τριβή τους με τα εκκλησιαστικά βιβλία, τούς έχει χαρίσει μια δική τους φιλοσοφική θεώρηση των πραγμάτων.

Σαν βρεθείς μέσα στο χώρο τους, θα σε ξενίσει ή αφειδώλευτη κι ανιδιοτελής φιλοξενία τους. Θα νιώσεις ότι τούς ξέρεις, χρόνια. Θα καλό-κάτσεις στην καρέκλα σου και θα παρασυρθείς κι εσύ στη μέθη του λόγου του Θεού. Και ξαφνικά νιώθεις ότι έχεις μπροστά σου δύο μικρά παιδιά με την αθωότητα και τον αυθορμητισμό τους. Δύο ζωντανές υπάρξεις πού γελάνε, χαίρονται και δοξολογούν το Θεό.

Αναπάντεχα νιώθεις κάτι ν' αναταράζεται μέσα σου. Είναι ή ψυχική σου ισορροπία, πού αποκαθίσταται. Όσα νεύρα κι αν έχεις, σαν πάς εκεί εξαφανίζονται. Σου μεταδίδουν λες, κάτι απ' τη γαλήνη και τη φεγγοβολώ τού προσώπου τους. Σε τυλίζουν στα υφάδια της ηρεμίας πού εκπέμπει το πρόσωπο τους. Και χαλαρώνεις. Και ντύνεται ή ψυχή σου μ' ένα πέπλο ζεστασιάς και ιλαρότητας. Κι ευωδιάζει απ' τα λουλούδια της καλοσύνης και της γλυκύτητας.

Μα να! Σε λίγο καταφθάνει ό δίσκος με τούς καφέδες, μαζί με τα κουλούρια και τις φέτες τού χαλουμιού. Και τα κουλούρια ειν' αλλιώςτικα σαν τότε στη Λύση. Σαν μιλάς με τούς παππούδες χάνεις την αίσθηση τού χρόνου. Σου μεταγγίζουν το δικό τους ρυθμό της ηρεμίας. Θέλεις να τούς ακούς συνέχεια Μιλάνε με μια ταπείνωση και νιώθουν δέος, αυτοί οι αγράμματοι δάσκαλοι του κόσμου, μπροστά στους μορφωμένους. Υπαρξιακά προβλήματα, νεανικές ανησυχίες, φιλοσοφικές αναζητήσεις, φόβοι και άγχη, καθημερινά προβλήματα: Όλα αυτά τα θέματα τούς απασχολούν και τα συζητάνε. Σου δείχνουν το δρόμο προς τη λύση τους, μ' ένα τρόπο απλό και ταπεινό.

Σαν έλθει ή ώρα να φύγεις, λυπάσαι. Δέ σου κάνει καρδιά να τούς αφήσεις. Είν' ή ψυχή σου πού λαχταρά ν' απολαύσει κι άλλο απ' το νέκταρ της ανθρωπιάς τους. Σαν φύγεις σε συνοδεύουν οι γελαστές τους φυσιогνωμίες και οι ζεστές, γεμάτες πίστη κι αγάπη καρδιές τους. Γιατί μόνο άμα έχεις αγάπη μέσα σου, μπορείς να δώσεις. Γεμίζοντας τις δεξαμενές του είναι μας με τα λόγια και την αγάπη τους, έχουμε ανεξάντλητα αποθέματα, και τότε νιώθουμε ότι αγαπάμε όλο τον κόσμο. Αντικρίζουμε τούς ανθρώπους γύρω μας μέσα από ένα πρίσμα αισιοδοξίας και καλοσύνης.

Ήταν μια ένεση ανθρωπιάς, ή επίσκεψη στους παππούδες της Δύσης. Κι αυτοί αντλούν όλο τους το ηθικό μεγαλείο απ' τη μεγαλοσύνη τού Θεού.

BIBΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ. ΤΕΥΧΟΣ 100.

Πηγή:apantaortodoxias.blogspot.gr